

عنوان مقاله:

نقش مجتمع های خدماتی رفاهی بین راهی بر نشاط و سرزندگی مسافران (نمونه موردی: محور قزوین- زنجان)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی تحقیقات در عمران، معماری و شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نگین کسمائی میرمیران - دانشجو کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین، گروه معماری، قزوین، ایران

مهدی زندیه - دکتری معماری منظر دانشیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

احداث مجتمع های خدماتی رفاهی بین راهی در جاده های مختلف کشور، به منظور ساماندهی خدمات بین جاده ای و افزایش رفاه مسافران و تأمین امنیت آن ها مورد توجه قرار گرفته است. این مجتمع ها دارای پیشینه تاریخی در ایران هستند، از دیرباز برای رفع خستگی و تأمین نیازهای کاروانیان مورد استفاده قرار می گرفتند. با توسعه ی شهرنشینی و افزایش تمایل افراد به سفر نیاز به مکان هایی که رفاه مسافران و رانندگان را تأمین کند بیشتر از همیشه احساس می شود؛ تا جایی که یکی از عوامل لذت در سفر وجود مجتمع هایی است که باید بتوانند علاوه بر استراحت و رفع خستگی مسافران، نشاط و سرزندگی آن ها را تأمین کنند. هدف شناسایی شاخص های سرزندگی از دیدگاه مسافران در دو مجتمع خدماتی رفاهی در محور قزوین- زنجان (آفتاب درخشان صحرا و غزال) است. روش تحقیق این پژوهش در دو بخش انجام شده، بخش اول توصیفی- تحلیلی با استناد به کتب و نشریات معتبر و در بخش دوم به صورت توصیفی- پیمایشی می باشد. ابزار سنجش در بخش دوم پرسشنامه ای است که در اختیار مسافران قرار گرفته است. داده جهت اثبات spss v20.0 ها با استفاده از آمار توصیفی، گام به گام با نرم افزار فرضیه، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته اند. در پرسشنامه شاخص های سرزندگی که عبارتند از: حضور مفید افراد در ساعات مختلف شبانه روز، روشنایی مجموعه، وجود فضای سبز، و... هستند از مسافران پرسیده شده و جداگانه مورد تحلیل قرار گرفته است. نهایتاً این تحلیل ها بیانگر آن است که دو عامل روشنایی مجموعه و بهداشت آن از عوامل اصلی در نشاط و سرزندگی در مجتمع ها از نظر مسافران است.

کلمات کلیدی:

مجتمع های خدماتی رفاهی بین راهی، مسافران، نشاط، سرزندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529123>

